

Du har sendt mig
sorte møller fra
en tuschtegnet aften
i Holland.

Langt ud til horisonten
kommer strengens fine sitren
flyvende som det fligede hjerte
fra tempeltræet.
Gennem millioner år

længe før Goethes hemmelige
dagbog med lidelser
og længsler gjorde
sprog til poesi,
fandtes hjertebladet som
rummer erindringen.

Nu
for tiden
er din tuschtegning kommet frem
helheden skriver sig selv,
det hvide papir
resten.